

[Boeck-Hansen.]

os om, hvilke Erfaringer det ærede Medlem har fra Arbejdsnævnet. Det er jo nemlig ikke tilstrækkeligt kun at antyde dette. Vi vil gerne vide det, saaledes at vi maaske ogsaa kan faa Nytte deraf.

Det ærede Medlem Hr. Gregersen siger, at vi gik med i 1933. Ja, det er jo en Opdagelse, eftersom det var noget af det første, jeg sagde i min Tale, at vi gik med i 1933, men der er altsaa Grænser for, hvor langt vi synes man skulde gaa. At vi gik med i 1933, understreger kun den Forhandlingsvillighed, der var fra vor Side, og det synes jeg ikke man skulde bebrejde os, og navnlig synes jeg ikke, den højtærede Minister burde bebrejde os, at vi gik med dengang. Nu synes vi altsaa ikke, at der er nogen Grund til at fortsætte paa dette Omraade.

For øvrigt beundrer jeg den højtærede Minister. Ministeren maa høre godt. Der var nemlig under min Tale en utidig Snakken henne i Ministerhjørnet, men jeg er glad over, at den højtærede Minister har hørt, hvad jeg sagde; jeg havde svært ved at høre, hvad Ministeren sagde til os.

Men hvor i Alverden kan den højtærede Minister drage den Slutning, at jeg *aabenbart* ikke har læst den gamle Lov, at jeg *aabenbart* ikke har læst Bemærkningerne? Hvad i Alverden er det for noget „aabenbart“? Jo, jeg har rigtignok læst den gamle Lov, og jeg kan ikke begribe, at nogen Minister kan være i Tvivl om dette. Dér er netop paavist, hvor langt vi er gaaet, vi har understreget, at saa og saa langt er vi gaaet, og vi har vist megen Imødekommethed, og derfor synes vi, at det er utidigt og utaknemmeligt, at Regeringen nu kommer og siger: Skal vi saa gaa et lille Skridt videre! Det synes vi er meget utaknemmeligt fra Ministeriets Side, navnlig da de er saa forhandlingsvillige. Vi vil gerne henstille, at man stopper her og ikke gaar videre.

Jeg har heller ikke gjort mig skyldig i nogen Misforstaaelse af de offentlige Arbejdsanvisningskontorers Arbejdsmetode, men en Ting er en Metode og en anden Ting er at følge den; Praksis viser jo, at man meget gerne vil anvise dem Arbejde, som har gaaet længst arbejdsløse. Dette er forstaaeligt, og det kan ogsaa lade sig gøre i mangfoldige Tilfælde, men jeg mener, at hvor der er Tale om et saa udpræget Kvalitetsarbejde som Musikken, maa man være meget forsigtig med at faa dette overført derpaa, og det er derfor, jeg gaar imod,

at ogsaa Musikerne kommer ind under disse Forhold.

Einer-Jensen: Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen vil stadig paastaa, at det, at Arbejdsløsheds-kasserne har et højere Kontingent for dem, der ikke er Medlemmer af Fagforbundene, er en Urimelighed. Den højtærede Socialminister har allerede paavist en af Grundene til det. Maa jeg føje til, at Spørgsmaalets Lidenhed synes jeg ikke berettiger det til at blive rejst et Par Gange eller tre om Aaret. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen vil ved at gennemse gamle Betænkninger fra Udvalgene om Arbejdsløshedslovgivning kunne konstatere — ja, jeg husker ikke nøjagtig Tallene, men jeg tror, det var tyve eller tredive Personer i Arbejdsløsheds-kasserne, der ikke var Medlemmer af Fagforbundene, og Arbejdsløsheds-kasserne har i Dag ca. 450 000 Medlemmer. Jeg synes ikke, at Værdien af at drøfte dette er saadan, at man kan anvende Tingets Tid dertil.

Jeg vil sige samtidig til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen: Ved Behandlingen af Loven i 1933 blev det paavist fra Ministeriets Side, hvorledes de arbejdsløse blev udnyttet ved den private Arbejdsanvisning, og det var det, der var Anledningen til, at det ærede konservative Parti medvirkede ved Lovens Gennemførelse. Jeg er klar over, at naar vi ikke dengang kunde overbevise Venstre om Nødvendigheden af at føre den private Arbejdsanvisning ind under en vis Kontrol, vil det være langt sværere i Dag.

Derimod forstaar jeg ikke, at det ærede konservative Parti ved sin Ordfører tager Afstand fra dette, for det, der sker her, er jo i Virkeligheden kun, at der nu foreligger Oplysninger om, at man paa et Omraade, som ikke dengang blev taget med i Loven, kan paavise det samme, som skete for alle de Omraader, der blev taget med i Loven i 1933, og naar det er Tilfældet, kan jeg ikke se, at der er saglig Begrundelse for, at det konservative Parti ikke er med.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen sagde, at dette her var jo et Led i Kanslergadeforliget. Det var det aldeles ikke (*Boeck-Hansen:* Aldrig!). Ja, det ærede Medlem nævnte i alt Fald Kanslergadeforliget. Nej, det var et sagligt Forlig imellem det konservative Parti og Regeringspartierne. Det, der sker ved dette Lovforslag, er, at man paa samme Maade som i 1933 paaviser, at der er et Omraade, der bør